

РЕШЕНИЕ
№ 493 / 25.10.2017г.
гр. Пазарджик

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд Пазарджик, X състав, в открито заседание на двадесет и седми септември две хиляди и седемнадесета година, в състав:

Председател: Мариана Шотева
Членове: 1. Георги Петров
2. Георги Видев

при секретаря Димитрина Георгиева и при участието на прокурора Живко Пенев, като разгледа адм. дело № 677 по описа на съда за 2017 г., докладвано от съдия Видев, за да се произнесе, взе предвид следното:

Делото е образувано по протест на прокурор при Окръжна прокуратура Пазарджик против чл. 38, ал. 9 от Наредбата за реда за придобиване, разпореждане и управление с общинско имущество на община Сърница.

Протестът се поддържа в проведеното съдебно заседание от прокурора, който излага съображения за противоречие на оспорените разпоредби от наредбата с по-високи по степен нормативни актове. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът – Общински съвет Сърница – не изпраща представител в проведеното съдебното заседание. Оспорва жалбата в писмено становище подадено преди него.

Протестът е допустим като подаден от прокурор, който не следва да доказва правен интерес против разпоредби на нормативен акт, който може да бъде оспорван безсрочно.

Разгледан по същество протестът е основателен.

Оспорената разпоредба предвижда следното:

“При разпореждане с имот по искане на физически или юридически лица, те заплащат на Общината режийни разноски в размер на 3%, от неговата цена или данъчната оценка, съгласно чл. 46. ал. 2. т. 1 от Закона за местните данъци и такси:

1. На имота, предмет на продажба, съответно на ограниченото вещно право, което се учредява;
2. На имота с по-висока данъчна основа при замяна;
3. На реалния дял с по-висока данъчна основа – при делба;
4. В случаите на безвъзмездни сделки.”

Основателен е доводът на прокурора, че така определената такса в оспорената разпоредба от наредбата се дублира с друга такса, предвидена в друга наредба на общински съвет Сърница, а именно - Наредбата за определянето и администрирането на местните такси и цени на услугите на територията на община Сърница. Член 32 от тази наредба има следното съдържание:

“По производства за настаняване под наем, продажби, замени или учредяване на вещни права върху общински имоти се заплаща такса в размер на:

1. Производство по настаняване под наем :

а) за жилищни нужди – 20лв.

б) за нежилищни нужди – 40 лв.

2. таксите за продажби – 3% върху стойността на сделката, но не по- малко от 85лв.;

3. такси при замяна – 3% върху стойността на по-скъпия имот, но не по- малко от 85лв.;

4. таксите при ОПС – 3% върху стойността на отстъпеното право на строеж, но не по- малко от 85лв.;

5. такса за учредяване на други вещни права върху общински имоти- 3% върху стойността, но не по- малко от 130лв.;

6. такса за учредяване на вещни права за общински УПИ, върху които се учредява право на надстрояване, пристрояване за основно застрояване или сгради на допълващо застрояване – 3% върху стойността на отстъпеното право на строеж, но не по- малко от 170лв.;

7. стойността на тръжната документация за търгове и конкурси се определя със заповед на кмета и се формира по правилата на настоящата наредба при включване на всички разходи;

8. Изготвяне на предварителен договор по чл.15 -17 от Закон за устройство на територията – 95.00лв.;

9. процедури за сключване на договори за аренда – 95лв.;

10. Учредяване на вещно право за земеделски земи – 10лв.”

Видно от съпоставката на посочените разпоредби на двете общински наредби е, че и двете предвиждат събиране на такси за разпореждане с общински недвижими имоти. Съдът намира, че това е незаконосъобразно на две основания: На първо място, видно е, че независимо, че двете такси изглеждат сходни, същите са формулирани по различен начин. В единия случай е посочено, че таксата се събира за производства за настаняване под наем, продажби, замени или учредяване на вещни права, а в другия случай таксата се събира за режимни разноси, тоест за разходи, свързани със самата гражданскоправна сделка по прехвърлянето. В случая с Наредбата за определянето и администрирането на местните такси и цени на услугите не е уточнено за какво точно се събира таксата, освен че тя е обща такса при прехвърляне, съответно учредяване на вещни права върху общински недвижими имоти. Второто основание за незаконосъобразност на обжалваната разпоредба е свързано с обстоятелството, че в предмета на Наредбата за реда за придобиване, разпореждане и управление с общинско имущество на община Сърница не би следвало да влиза определянето на местни такси доколкото таксите са предмет именно на Наредбата за определянето и администрирането на местните такси и цени на услугите. Затова оспорената разпоредба е незаконосъобразна.

Неоснователно е възражението на ответника, че оспорената разпоредба от наредбата се основава на закона, а именно на член 111 от Закона за местните данъци и такси. В действителност посочената законова разпоредба предвижда заплащане на такса по производства за настаняване под наем, продажби, замени или учредяване на вещни права върху общински имоти и съответно е неправилно тълкуването, че тази законова разпоредба визира заплащането на такса наречена “режимни разноси”. Законовата разпоредба, както и съответстващата ѝ

подзаконова разпоредба от Наредбата за определянето и администрирането на местните такси и цени на услугите предвиждат събирането именно на такси за производства за настаняване под наем, продажби, замени или учредяване на вещни права върху общински имоти. Тоест законът и посочената наредба не предвиждат конкретна услуга или услуги свързани с тези производства, а предвиждат събирането на обща такса за производството, която поначало се заплаща в началото, при образуването на същото, и която очевидно покрива всички разходи на общината, свързани с това производство. Следователно именно разпоредбата на общинската Наредба за местните такси и цени на услугите съответства на закона и определя съответните размери на таксата за производствата за отдаване под наем, продажби, замени или учредяване на вещни права върху общински имоти, предвидена в чл. 111 от Закона за местните данъци и такси. Напротив, оспорената разпоредба на наредбата предвижда друг вид такса, формулирана по различен начин и тази такса не съответства на таксата определена в член 111 от Закона за местните данъци и такси. Затова и на това основание оспорената разпоредба е незаконосъобразна.

Несъстоятелен е и доводът че предвидената такса в двете общински наредби е една и съща, но разпоредбата на едната наредба конкретизира разпоредбата на другата. Дори и това да е имал предвид общинския съвет, приемайки съответните разпоредби на двете наредби, то такова решение е незаконосъобразно, тъй като съществува съмнение дали само едната от двете определени такси е дължима или са дължими и двете такси. Затова оспорената разпоредба като противоречаща на член 111 от Закона за местните данъци и такси и следователно незаконосъобразна, следва да бъде отменена от съда.

С оглед изхода на делото следва да бъде уважена претенцията за разноски на прокурора. На прокуратурата следва да бъдат присъдени платената такса по сметка на Държавен вестник в размер на 20 лв.

Предвид гореизложеното съдът

РЕШИ:

Отменя чл. 38, ал. 9 от Наредбата за реда за придобиване, разпореждане и управление с общинско имущество на община Сърница.

Осъжда Общински съвет Сърница да заплати на Окръжна прокуратура Пазарджик разноски по делото в размер на 20 лв. /двадесет лева/.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му чрез настоящия съд пред Върховния административен съд на Република България.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.